

Norske kvinders organisation for krigstid.

Efter „Urd“.

—o—

I de sidste utrygge og vanskelige aar har norske kvinder paa mange maater utført et stort frivillig arbejde i fædrelandets tjeneste i form av oparbejdelse av sanitetsmateriel og utstyr til vore soldater. Men de usikre forhold kræver nu at rammen utvides og at saken gripes an paa en mere effektiv maate.

Norske Kvinders Nationalraad har derfor i samraad med forsvarsdepartementet og med offentlig tilskud i disse Dage sat igang en registrering over hele landet av arbeidsdygtige kvinder, som i det øieblik mændene rykker ut, straks kan rykke ind i deres stillinger. Der er aapnet et centralkontor i Parkveien 62 b, hvorfra alle traade gaar ut.

Et besøk hos registreringschefen.

Det var forleden dag, da Nationalraadet hadde utstedt sit oprop til Norske kvinder gjennom dagspressen. Det var en voldsom snestorm og tidlig paa dagen, saa det var ikke at vente at nogen endnu skulde ha fundet frem til det nye mandtalskontor. Men et besøk viste, at der alt hadde været mange arbeidsivrige kvinder for at melde sig. Chefen, fru *Martha Larsen*, og hendes assistent hadde nok at bestille.

— Hvad vil og hvad vil sikkert haaber at opnaa, sa fru Larsen, er at faa en oversigt over hvilke kvinder vi i farens stund kan disponere over som lønnet reservehjælp. Det gjælder at ha papirerne i orden, saa man i tilfælde kan handle fort. Her er et eksempel:

N. N. melder sig. Deres alder? Stilling? Gift? Hvor mange barn? Tidligere utdannelse?

Naar saa disse oplysninger er git, ser vi i fællesskap at finde ut inden hvilke av de optrukne grene N. N. maa passe. Arbeidet er spe-

sificert i grupper: telefon, telegraf, post, jernbane, sporvei, jordbruk, industri, haandverk, handel, kontor, skole, vask og rengjøring. Men inden disse er der jo mange avskygninger. Saa blir da N. N. opført der hvor hun tror hun kan yde litt eller meget arbejde, og ved navns underskrift binder hun sig til at være parat, om ulykken skulde være ute. En av de første som meldte sig idag var en kvinde, som vilde paata sig rengjøring paa sykehus — en stilling som vel de færreste vil ha, men som derfor netop er viktig.

— Har De da bruk for alle kvinder?

— Praktisk talt vil vi gjerne ha oversigt over alle arbeidsdygtige; men enhver som er i stilling bør først konferere med sin chef, om han har bruk for hendes hjælp, eller om hun kan avsees helt eller delvis. Lærerinder maa vel f. eks. kunne antas at ha nogen tid til overs. Naar vort mandtal kommer i stand, skal det overgis til forsvarsdepartementet, som da vil træffe de nærmere bestemmelser. Alt arbejde vil bli lønnet, enten det nu blir i privat eller offentlig stilling.

— Hvordan er saa registreringen planlagt?

— Efter et kortsystem, som vil gi en oversigtlig fortegnelse for hele landet. Vi har sat arbeidet igang gjennom vore lokalraad og gjennom privatpersoner, hvor raad ikke findes.

— Men tror De nu at kvinderne gidder komme? Tror De ikke mange vil si som saa: det er tidsnok naar krigen virkelig er der!

Denne letsindige ytring gjendrev Martha Larsen paa den mest virkningsfulde maate, idet hun sa med lynende begeistring: — Jeg har den tillid til vore kvinder at de vil komme for farens stund, for de vet allesammen, at det vil være til stor hjælp, om alt er beredt i tide. Det

vilde være et godt træk, om de nu var vaakne!

Vi tror ogsaa, at Nationalraadet og forsvarsdepartementet skal faa se at kvinderne skjønner det alvor som ligger bak opropet. De vil hos os, som i de andre land, synes at det er en hellig sak at faa gjøre fædrelandet selv den mindste tjeneste. Og dette forberedende arbejde kan ha den største betydning, selv om det blir forgjæves — hvad vi saa inderlig faar haabe.

La saa mandtallet komme fort istand! S. V.

Enkerne.

—o—

I „Kvinden og Samfundet“ for 15. Jan. d. A. drager Kredsbestyrer for Københavns Understøttelsesforening Hr. Christoffer Olsen til Felts imod Enkebørnsloven og navnlig mod den Maade, hvorpaa denne Lov er ført ud i Livet. Han bruger her meget stærke Ord, idet han siger, at det er sket „paa en Maade som stiller Enkerne lidt udenfor Lov og Ret.“

Maa jeg i den Anledning bede om Plads for følgende Oplysninger:

Man kan næppe med Rette tale om, at Enker er stillet lidt uden for Lov og Ret, fordi en Lov, fremkommen til Fordel for dem, sker fyldest til Punkt og Prikke. Hvis man, er utilfreds med Loven, kan man kalde den daarlig og arbejde paa at faa den forandret, men at en Lov, som afbøder noget af Enkernes ublide Kaar, skulde stille dem udenfor Lov og Ret, det skylder Hr. Olsen, Bevis for.

Hvis Hr. Olsen vilde sige: Transgrænsen er sat for lavt, Hjælpen til Børnene er for lille e. lign., saa kan jeg godt give ham Ret og saa maa Følgen heraf blive, at vi, naar Loven bliver taget op til Revision, arbejder paa at faa den forbedret paa de Punkter, hvor vi finder Mangler. Men saa længe Loven i sin nuværende Tilstand er gældende, er det ikke forsvarlig Tale at sige, at den føres ud i Livet paa en Maade, som stiller Enkerne lidt udenfor Lov og Ret. Det er ikke forsvarligt, fordi det skaber Mistillid til dem, som administre-